

„Istenem! Köszönjük, hogy miénk volt és még az is marad, mert aki szerettei szívében tovább él, nem hal meg, csak távol van.” Szent Ágoston

Fájó szívvel tudatjuk, hogy
vizmai Lukács Aladár

életének 87. évében, 2014. október 19-én elhunyt. A Fiumei úti Nemzeti Sírkertben (Kerepesi temetőben) helyeztük örök nyugalomra szűk családi körben. Lelki üdvéért 2014. október 29-én, szerdán 17 órakor a volt Angolkisasszonyok zárdája mellett álló római katolikus Szent Mihály templomban mondattunk engesztelő szentmisét. (Budapest V. kerület, Váci utca 47/b.)

Gyászolják: felesége, leányai, vejei, unokái, dédunokái, rokonai, barátai és mindazok, akik ismerték és szerették.

Lapzárta után érkezett a megdöbbentő hír, hogy **Dávid Csaba** író, szerkesztő (1943-2014) tragikus hirtelenséggel, sok szenvedés után 2014. október 30-án elhalálozott.

Búcsúztatására november 28-án, pénteken 11 óra 15 perckor a Farkasréti temető Makovecz termében kerül sor.

Gyászoló család

Emléküket kegyelettel megőrizzük!

Kiss Ferenc történész emlékére

Dés városa Erdély egyik legjelesebb történetírójától, karizmatikus tanáregyenységétől búcsúzott. Kiss Ferenc 1942. július 12-én született Désen, itt járt iskolába, majd tanulmányait a kolozsvári Babes-Bolyai Egyetem történelem-filozófia fakultásán folytatta, itt diplomázott 1967-ben. Tanári pályafutását a Beszterce megyei Glódon és Galgón kezdte, majd a Dési Andrei Muresanu Főgimnáziumban folytatta nyugdíjazásáig.

Lelkiismeretes oktató munkája mellett elkötelezte magát a tudományos kutató munkának is. Ennek eredménye a több mint 200 tanulmány és cikk, melyek olyan tekintélyes folyóiratokban láttak napvilágot, mint a Korunk, Steaua, Brassói Lapok, Művelődés, Studii și Articole de Istorie, Acta Musei Prolissensis, Samus, Szamosmente, Astra Dejeana, Erdélyi Örmény Gyökerek stb.

Szerzője, illetve társszerzője több művelődéstörténeti, történelmi könyvnek:

Művelődéstörténeti tanulmányok, Bukarest, 1980;

Az örmény Szamosújvár, Szamosújvár, 2004;

Tisztelgés a Dési Andrei Muresanu Főgimnázium előtt, Texte kiadó, Dés, 2007;

Népi csodás történetek, hiedelmek és szokások, Pro Armenia, Szamosújvár, 2000, román fordításban a Saeculum kiadónál jealent meg Bukarestben 2005-ben.

Utolsó éveit Szolnok-Doboka megye két nagy történetírója életének és munkásságának

tanulmányozása kötötte le. Ennek az elmélyült kutató munkának eredményeképpen született meg két hiánypótló kötete: *Kádár József, Dés városának és a Szamosok vidékének krónikása* Risoprint, Kolozsvár, 2013, illetve *Szongott Kristóf, Szamosújvár és az erdélyi örmények historikusa*, Risoprint, Kolozsvár, 2014

Kiss Ferenc írásai az erdélyi történetírás legjobb hagyományait folytatják, melynek alapja a széleskörű, alapos dokumentáltság, sajátos tematikus koncepció, írói habitus és stílus. Erényei a komolyság, intuíció, tehetség, a raisonneur magatartása, mellyel ezekben az életrajzokban az emberi természet örök törvényei és esetlegességei fölött töpreng. Történetírói munkássága a jövő generációit szólítja meg.

Ami örmény tárgyú írásait illeti, nagy csodálattal adózott e népnek, mely elsőnek vette fel a kereszténységet, tekintélyes kulturális értékekkel járult hozzá a 4-5. századtól az egyetemes emberi kultúrához. Gyakori motívum írásaiban az örménység exodusa, a romániai diaszpórák kialakulása, erdélyi letelepedésük. E nép általa nagyra becsült tulajdonságai a szorgalom, a könyv-, műveltség tisztelete, a vallásosság és a család fontossága értékrendjükben.

Minden évben türelmetlenül várta az örmények nagy ünnepnapját, Szent Gergely napját, melyet Armenopolisban, Szamosújváron ünnepelt nagy szeretettel. Mindannyiszor boldogan emlegette budapesti örmény barátaival való találkozásait. Ebben az évben július 5-én Szent Gergely napján mutatta be a szamosújváriaknak Szongott Kristófról írt könyvét. Hosszú ideig dédelgette a könyv megírásának tervét, nagy tisztelője lévén az erdélyi örmények nagy tudású historikusának.

Kiss Ferenc tanár úr békés, szerény ember volt. Volt sok barátja és vele együttműködők: románok, örmények és zsidók. Szinte észrevétlenül ment el azon az őszi napon, 2014. szeptember 25-én. Rokonok, barátok kollégák, volt tanítványok kísérték utolsó útjára.

P.S. 2014. szeptember 27-én, azon a napon, amikor temették, lett volna a kolozsvári népművészeti múzeumban Szongott Kristófról írt könyvének bemutatója az örmény kultúra napja alkalmából. Udvariasan visszautasította a meghívást, mert nem érezte jól magát... és nem lehetett egyszerre két helyen...

Prof. Constantin Albinetz

Szil-Vay Igrid Árulás arcai

Árulás arcai
e sanda maszkok
grimaszba rejtenek
sok gyilkos tört!

Álarc álarc mögött
mint hagyma héja
réteg a rétegen
egy sem igaz!

Suttogás, fecsegés
kerülje lelked
a zavart nevetés
nem hozzád szól!

Ha eljön majd a nap
a tudás napja
rongyokként lengenek
álca-ruhák!

Sok lépcső fel s alá
mit meg kell tenned:
érez, érints és láss
szólj és dalolj!

Ott fõn a csillagok
hidegen égnek
de fényes hús tüzük
leér hozzád!

Utad majd hazavisz
az otthonodba
hol kenyér s kaszált fű
illata száll!

Sokkal nagyobb erő
mi szólni késztet
csak tedd a dolgodat
és sose félj!